

LEO

Wilfried Vandaele neemt afscheid als Vlaams fractievoorzitter: 'De Vlaamse Regering bleef altijd op koers'

Jacky Munaron: de ex-Rode Duivel die N-VA-lijstduwer werd

Bart De Wever

'De N-VA moet incontournable worden'

13

‘Na twee gemeenteraden wist ik: ja, dit is echt iets voor mij’

Lotte Peeters

6

‘Alleen de N-VA kan een einde maken aan de puinhoop van Vivaldi’

Wilfried Vandaele

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Matthias Cooreman, Jules Cremers, Maarten Debruyne, Diederik Demuyneck, Jeroen Dujardin, Philippe Kerckaert, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Joris Sterckx, Charlotte Vandecruys.

Directeur: Piet De Zaeger.
Concept & Vormgeving: Revista - www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Andreas Van Esbroeck, ©ID/Gregory Van Gansen

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

28

‘Ons ijzersterke verhaal tot bij de mensen brengen, is de missie van mijn team’

Filip Elinck

VERDER

Op campagne	4
Aan het werk	6
Breedbeeld	8
Studio Vlaanderen	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Voor een goed begrip	29
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

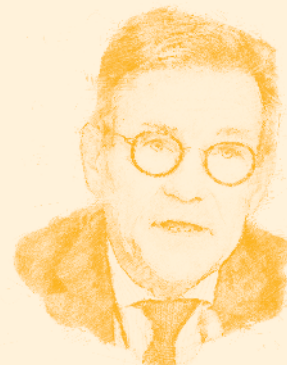

Dit nummer werd afgesloten op 17 mei 2024. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 1 juli 2024.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie @de_NVA op X
 @de_NVA op Instagram

‘WIJ WILLEN EEN BETER EUROPA, GEEN EUROPESE SUPERSTAAT, EN GEEN EUROPESE BELASTINGEN’

Doordat verschillende verkiezingen samenvallen, dreigt de stembusgang voor Europa wat in de schaduw te staan. Toch beseffen veel mensen dat wat er in Europa gebeurt erg belangrijk is voor Vlaanderen, en dat de keuze voor het eurorealistische programma van de N-VA een verstandige keuze is. Onze N-VA-delegatie in het Europees Parlement leverde goed werk en werd daarvoor meermaals bekroond.

Niet alles wat Europa doet, is slecht. Degenen die dat beweren of geloven, zetten onze Vlaamse economie op de helling. De Europese Unie kan een meerwaarde betekenen, ook voor onze Vlaamse welvaart. Kijk naar de eengemaakte Europese markt, die zijn dertigste verjaardag viert. Die is van levensbelang voor onze Vlaamse kmo's. Het gaat over duizenden en duizenden jobs.

Maar het omgekeerde geldt ook: het antwoord kan niet altijd 'meer Europa' zijn. Wij willen een beter Europa, geen Europese superstaat, en geen Europese belastingen. Europa heeft vaak de neiging zichzelf te verliezen in onhaalbare en onbetaalbare doelstellingen, bijvoorbeeld in zijn klimaatbeleid. Een ander probleem is de verlammeende regeldrift, met regeltjes voor problemen die eigenlijk niet bestaan.

Het komt erop aan kritisch te blijven en de grenzen te bewaken. Letterlijk én figuurlijk. De Europese Unie moet zich focussen op haar kerntaken: het bevorderen van groei en innovatie, het beschermen van de Europese grenzen en het bewaken van onze waarden en vrijheden.

Dat kan het doen door efficiënt te werken, door enkel geld te spenderen aan beleid met meerwaarde, zonder bijkomende schulden of belastingen. En als we het toch over de centen hebben: het Europees Parlement zou zelf het goede voorbeeld kunnen geven door de maandelijks, onzinnige, kostelijke en vervuilende verhuis van Brussel naar Straatsburg eindelijk te stoppen.

Johan Van Overtveldt
Lijsttrekker Europa

Gent

In een bruisend Capitole in Gent stelde de N-VA op 28 april haar verkiezingsprogramma voor: een programma dat de broodnodige recepten biedt om onze Vlaamse welvaart structureel te beschermen. Op www.n-va.be/verkiezingsmeeting-gent vindt u het volledige verkiezingsprogramma, een videoverslag en de toespraken.

Roeselare

Op zaterdag 20 april vond in CC De Spil in Roeselare de West-Vlaamse kandidatendag plaats. Lijsttrekkers Sander Loones, Jean-Marie Dedecker en Johan Van Overtveldt trapt er de campagne af. Na een voormiddag gevuld met vorming en coaching waaierden de West-Vlaamse kandidaten uit over de hele provincie om samen huisbezoeken af te leggen.

Antwerpen

De Antwerpse lijstduwers Els van Doesburg en Peter De Roover zijn altijd met zichzelf onderweg. Of zouden ze nu en dan eens van wagen wisselen?

Dilbeek

Een extra landschapspark in Vlaams-Brabant, Vlaanderen dat de luchthaven van Zaventem aanstuurt, een volwaardige rechtbank voor Halle-Vilvoorde en strengere controles in de probleemwijken. Dat zijn maar enkele van de vele programmapunten die voorgesteld werden tijdens het provinciale verkiezingscongres 'Voor Vlaams-Brabantse welvaart' in CC De Westrand in Dilbeek.

Brussel

Als het van de N-VA afhangt, worden de negentien Brusselse gemeenten samengevoegd en omgevormd tot één stadsgewest. Het volledige verkiezingsprogramma voor Brussel werd op 22 april voorgesteld aan de pers.

Lanaken

Met deur-aan-deurbezoeken in de Dorpsstraat van Lanaken en alle andere Dorpsstraten van Limburg willen lijsttrekkers Zuhail Demir en Steven Vandeput de Limburgers ervan overtuigen dat alleen een sterke N-VA in dit land het tij kan keren. Zowel in de Wetstraat als in de Dorpsstraat.

LIJSTTREKKER
STEVEN VANDEPUT
INTERVIEWT EERSTE OPVOLGER
JESSIE DE WEYER

In Limburg trekt burgemeester van Hasselt Steven Vandeput de Kamerlijst. Jessie De Weyer, provincieraadsvoorzitter en schepen van Jeugd, Recreatie, Wijkontwikkeling, Participatie en Bibliotheek in Beringen, is eerste opvolger.

Hoe ben je in de politiek gerold, Jessie?

‘Op mijn vijftiende werd ik bestuurslid in het jeugdhuis. Daardoor kwam ik al op jonge leeftijd in contact met het stadsbestuur. Helaas werden we als jongeren niet altijd serieus genomen en dat frustreerde me. Toen een medestudent tijdens mijn studies rechten polste naar mijn politieke interesse, ging ik praten met Werner Janssen, die in Beringen de N-VA mee oprichtte. Ik engageerde me om mee te werken aan het programma voor de verkiezingen van 2012 en mocht kandidaat zijn. Zo werd ik gemeenteraadslid als 23-jarige.’

Ondertussen ben je voorzitter van de provincieraad en schepen van de derde grootste stad van Limburg. Heb je nog vrije tijd?

‘Mijn vrije tijd is inderdaad erg beperkt, zeker in dit verkiezingsjaar. Toch probeer ik wekelijks te tennissen. Ook ideaal om me te ontspannen: een rondje lopen rond de Paalse Plas, een goed boek of een etentje met vriendinnen.’

Waar zie je jezelf binnen tien jaar?

‘Momenteel heb ik politiek verlof in mijn job als juriste. Ik hoop dat ik over tien jaar nog altijd vanuit een politieke functie mensen kan verbinden en kan helpen om te werken aan oplossingen voor grote en kleine problemen in onze samenleving. In oktober ben ik trouwens lijsttrekker en zet ik alles op alles om de eerste vrouwelijke burgemeester van Beringen te worden.’

Cieltje Van Achter zetelt al tien jaar in het Brussels Parlement, waar ze samen met Mathias Vanden Borre en Gilles Verstraeten het gebrek aan daadkracht van de Brusselse regering aanklaagt. Als de kiezer het wil, krijgt het trio na 9 juni het gezelschap van Karlien Dekens (28), vierde op de Brusselse lijst.

Karliën, een echte nieuwkomer ben je niet?

‘Twaalf jaar geleden ging ik een eerste keer kijken bij Jong N-VA. Ik wilde een beter beeld krijgen van de jongerenpartij en weten hoe alles daar in zijn werk ging. Vervolgens werd ik secretaris van Jong N-VA Brussel en daarna voorzitter. Verder was ik nationaal secretaris bij Jong N-VA. Ik vond het belangrijk om te horen wat er leeft bij de jongeren, maar evenzeer wilde ik de Brusselse stem vertolken bij de andere afdelingen in Vlaanderen. Ik zit dus inderdaad al enkele jaren bij de partij. Geleidelijk aan groeide mijn engagement. De kiemen

daarvan liggen wel thuis: mijn opa was geïnteresseerd in politiek en stak mijn broer aan. Ik hoorde vaak gesprekken over politiek en luisterde aandachtig.’

Wat is je favoriete plek in Brussel?

‘Het is moeilijk om er maar een te kiezen, want er valt heel veel te ontdekken in onze hoofdstad. Hoewel het daar vrij toeristisch is, kan ik echt genieten van de sfeer in de Cirio, een brasserie in het centrum. En in het park aan Tour & Taxis kan ik tot rust komen.’

Wat zou je graag veranderen in Brussel als je verkozen raakt?

‘Ik wil werk maken van een eenmaking van Brussel. Dat zou niet alleen de inefficiëntie helpen oplossen, er zou ook een pak minder geld onnodig uitgegeven worden. Daarnaast wil ik helpen om van Brussel een veilige stad te maken. Criminaliteit moet hard aangepakt worden en slachtoffers moeten gehoord worden.’

LIJSTTREKKER
CIELTJE VAN ACHTER
INTERVIEWT NIEUWKOMER
KARLIEN DEKENS

Wilfried Vandaele maakt de balans op van de aflopende legislatuur

'HOPELIJK BLIJFT N-VA ZICH INZETTEN VOOR ZACHTE THEMA'S'

Wilfried Vandaele zetelt vijftien jaar in het Vlaams Parlement, waarvan de voorbije vijf jaar als fractievoorzitter voor de N-VA. Hij was zelfs enkele maanden parlementsvoorzitter, en de regering-Jambon legde in zijn handen de eed af. In juni duwt Wilfried de Vlaamse lijst in West-Vlaanderen. Tijd voor een terugblik.

H

oe evalueer je de voorbije legislatuur, Wilfried?

'Ik vond het de moeilijkste van de drie die ik meemaakte. Dat heeft te maken met partijen die afkalven en dus hun stekels opzetten, en met het feit dat er enkele heel zware dossiers op tafel kwamen. Al kort na de regeringsverklaring in 2019 brak de coronapandemie uit. De oorlog in Oekraïne zorgde voor een nieuwe crisis, met hoge energieprijzen. Toch bleef de Vlaamse Regering op koers.'

Deze Vlaamse Regering had ambitieuze plannen. Het regeerakkoord telt 214 pagina's.

'Met minister Diependaele, mijn voorganger als fractievoorzitter, slaagde de Vlaamse Regering erin, als enige in dit land, om de financiën op orde te houden. En om belangrijke beslissingen te nemen. Ik denk aan het behoud van de open ruimte, aan het versterken van de onderwijskwaliteit en aan het stikstofakkoord. Dat laatste was ook voor de N-VA een harde dobber.

Ook ik ben een plattelandsmens. Maar zonder dat decreet konden we geen vergunningen meer uitreiken. Niet voor landbouw, maar ook niet voor wegen-, scholen- en huizenbouw.'

Het contrast met de federale regering is groot.

'De federale regering heeft een gigantische financiële put gegraven en kwam geen enkele belofte na. Het pensioenprobleem is niet opgelost, wie werkt wordt niet beloond, een fiscale

hervorming bestaat enkel op papier. De Vlamingen zijn in de meerderheid in België, maar in de minderheid in de federale regering. Met de medeplichtigheid van Vooruit, Groen, Open Vld en cd&v voert die federale regering een beleid dat ingaat tegen de wil van de Vlamingen, maar wel op kosten van die Vlamingen.

Op 9 juni trekken we naar de stembus. Jij duwt de lijst voor het Vlaams Parlement in West-Vlaanderen.

‘Beschouw het als ‘een ererondje’. (lacht) Vier dagen voor de verkiezingen word ik 65 jaar. Ik was vijftien jaar provincieraadslid, vijftien jaar Vlaams volksvertegenwoordiger en een tijdje deelstaatsenator. Ik vond het altijd een eer om het volk te mogen vertegenwoordigen. Let wel: ik stond al achttien keer op een lijst voor gemeente, provincie of parlement voor ik in 2009 in het parlement kwam.’

‘Nu duw ik de lijst omdat op 9 juni elke stem telt. Alleen de N-VA kan een einde maken aan de puinhoop van Vivaldi. Tegelijk hoop ik dat er voldoende N-VA'ers verkozen geraken die zich inzetten voor de zogenaamde zachte thema's waarvoor ik me engageerde: een gezond leefmilieu, behoud van de open ruimte, de zorg voor de Nederlandse taal en voor onze identiteit en cultuur.’

Je blijft wel actief in De Haan?

‘Ik zetel al 35 jaar in de gemeenteraad, waarvan de laatste zes als burgemeester. We hebben in onze kustgemeente de laatste jaren veel werk verzet. Dat wil ik graag voortzetten als de kiezer mij die kans geeft in oktober. Hoe mooi De Haan wel is, kon iedereen zien in de VRT-reeks *Juliet*. En ik wil ook meer tijd maken voor de kleinkinderen.’ ■

FEDERAAL

44 PROCENT VAN NIEUWE TANDARTSEN HEEFT BUITENLANDS DIPLOMA

Frieda Gijbels

Tandartsen met een buitenlands diploma zijn een groeiende groep in België. Hun aandeel steeg van 30 procent van de nieuwe RIZIV-nummers in 2021 naar 44 procent in 2023. Bijna de helft van de nieuwe tandartsen die een RIZIV-nummer aanvragen, heeft niet de Belgische nationaliteit.

Kamerlid Frieda Gijbels, zelf tandarts-parodontoloog, is met verstomming geslagen. ‘Het is toch niet normaal dat we het aantal studenten tandheelkunde in Vlaanderen moeten beperken, terwijl de deur wagenwijd openstaat voor

tandartsen die hun diploma elders behaalden? Bovendien worden die nieuwkomers meegeteld in het aanbod, waardoor we dus minder eigen tandartsen kunnen opleiden.’

Frieda is heel teleurgesteld door de gelatenheid van de federale regering. ‘Keer op keer heb ik dit probleem aangekaart en verschillende oplossingen aangedragen, zoals taaltoetsen of quota. Maar ondertussen gebeurde er niets. Hoe leg je dat uit aan een Vlaamse student die dolgraag tandarts wil worden en geweigerd wordt?’

FEDERAAL

PEPERDURE BPOST-CONTRACTEN VERSPILLEN MILJOENEN EURO'S

Michael Freilich

Jaarlijks verstuurt de overheid miljoenen brieven. Gelukkig kunnen grote spelers rekenen op fikse kortingen bij bpost. ‘Tenminste, als ze dat aanvragen’, zegt Kamerlid Michael Freilich. ‘Maar helaas, uit mijn onderzoek blijkt dat bijna de volledige federale overheid die kortingen bewust negeert.’

‘Enkel de federale Pensioendienst en de dienst Financiën maken gebruik van de kortingscontracten. Die laatste op aandringen van voormalig minister Johan Van Overtveldt’, zegt Michael. ‘De overheid verspilt dus miljoenen euro's belastinggeld per jaar, en dat met een bloedrode begroting. Dat is schuldig verzuim, ook als het over contracten gaat

met een overheidsbedrijf. De overheid hoort zuinig om te springen met de middelen van de burger, net zoals een goede huisvader dat zou doen.’

Coördinator

Op het Vlaamse niveau maken de diensten wél netjes gebruik van de bpost-contracten voor grote klanten. ‘Vlaanderen geeft opnieuw het goede voorbeeld, niet toevallig onder N-VA-bestuur’, merkt Michael op. Hij stelt ook meteen een oplossing voor: een coördinator die tijdens de volgende legislatuur alle contracten nauwkeurig doorlicht en steeds lagere prijzen onderhandelt. Niet alleen voor post-diensten maar bijvoorbeeld ook voor telecom en energie.’

A portrait of Bart de Wever, a middle-aged man with short, light-colored hair, wearing a blue three-piece suit and a red patterned tie. He is standing in front of a dark, industrial-looking structure, possibly a factory or a building under construction, with a brick building visible in the background. The lighting is dramatic, highlighting his face and suit.

**PARTIJVOORZITTER EN KANDIDAAT-PREMIER
BART DE WEVER AAN DE VOORAVOND VAN DE VERKIEZINGEN**

**‘N-VA IS DE ENIGE PARTIJ DIE
DE NEGATIEVE SPIRAAL VAN
DIT LAND VOOR EENS EN
ALTIJD KAN DOORBREKEN’**

Binnen een kleine twee weken trekt Vlaanderen naar de stembus. Het ideale moment om partijvoorzitter Bart De Wever uitgebreid aan het woord te laten in LEO. Hij zet de economische uitdagingen van het land nog eens haarfijn uiteen en ziet drie heldere keuzes voor de Vlamingen: 'Kiezen voor een Vivaldi-partij is de snelweg naar Vivaldi II. Kiezen voor extremen is de omweg naar diezelfde regering. Enkel een duidelijke keuze voor de N-VA kan de broodnodige kentering brengen die dit land nodig heeft.'

W

Waarom is die kentering meer dan ooit noodzakelijk, Bart?

'Door de aankomende verkiezingen zien we dat de internationale pers interesse begint te tonen in de Belgische situatie. Die berichtgeving spreekt boekdelen. De *Financial Times*, een van de meest gereputeerde bladen ter wereld, schreef bijvoorbeeld dat België binnenkort bijna met zekerheid afstevent op Europese sancties als er geen koerswijziging komt. *Bloomberg*, een van de internationale maatstaven voor financieel nieuws, schreef dat België op een onhoudbaar pad van schuldexplosie zit en de komende jaren de grootste tekorten van heel Europa zal optekenen. De reden volgens *Bloomberg*? De politieke blokkering onder de regering-De Croo en de sterke verdeeldheid tussen Noord en Zuid. Ik kan het zelf niet beter samenvatten.'

Hoe komt de internationale pers tot die conclusie?

'Die mediagroepen schrijven dat niet zomaar. Zij hebben bronnen binnen alle belangrijke financiële instellingen ter wereld. Die instellingen ondersteunen met hun rapporten overigens ook die analyses. Eurostat geeft aan dat nergens in Europa de schuldgraad meer stijgt dan in België, terwijl we al bij de slechtste leerlingen zitten. De OESO geeft telkens opnieuw aan dat we met mijlen voorsprong wereldkampioen zijn op het vlak van belastingen op arbeid. En volgens het laatste rapport van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) kent België weldra de hoogste

overheidsuitgaven ter wereld. Dat schetst het beeld van een land dat financieel doodziek is.'

Wat zijn de gevolgen?

'Die zien we nu al. Het Belgische begrotingstekort is onder Vivaldi met meer dan 20 miljard euro gestegen. En als Vivaldi verder gaat, komt daar de komende legislatuur nog eens evenveel bij. Het Monitoringcomité spreekt van een begrotingstekort van 45 miljard euro in 2029. De schuldenberg wordt zo steeds hoger en onze kredietwaardigheid steeds lager.'

'De PS rekent op maar liefst 18 miljard euro aan nieuwe taksen, terwijl in het plan van de N-VA de belastingdruk daalt'

'Het gevolg is dat de jaarlijkse rente die we op onze schulden moeten betalen alsmaar blijft stijgen. Nu al betalen we alleen al aan rente op onze schulden jaarlijks zowat het budget van Politie, Justitie en Defensie samen. Laat dat tot u doordringen! En bij ongewijzigd beleid zal dat bedrag de komende jaren nog eens verdubbelen. Dat zijn niet mijn berekeningen, maar die van het Planbureau.'

Dat is geld dat we nooit meer terugzien?

'Exact. Dat gaat over gigantische sommen belastinggeld die we gewoon wegslijten. Geld dat we niet kunnen investeren in onze zorg, ons onderwijs, onze infrastructuur, onze veiligheid en ga zo maar door.'

'Ondanks die rampzalige situatie vond de regering-De Croo het gepast om de leeflonen en de uitkeringen voor langdurig werklozen fors te verhogen, bovenop de index. 'Is dat niet mooi, met

een Vlaamse liberale premier', zei PS-voorzitter Paul Magnette daarover doodleuk op de Vlaamse televisie. Ik snap niet dat politici van Open Vld en cd&v nog in de spiegel durven te kijken na zo'n parcours. Het verschil tussen werken en niet werken is vandaag nergens in Europa kleiner dan hier. Geen enkel ander land komt zelfs maar in onze buurt. Terwijl tienduizenden vacatures niet ingevuld geraken.'

Hoe vertaalt de N-VA die bevindingen naar haar partijprogramma?

'Het begrotingstekort moet dringend opnieuw kleiner worden om de internationale markten gerust te stellen en onze oplopende rentelast onder controle te krijgen. En tegelijkertijd moeten we werken en ondernemen in dit land meer doen lonen. Dat zijn de twee economische uitdagingen waarvoor een verstandig partijprogramma nu oplossingen moet bieden. De N-VA heeft die antwoorden. Dat bewees ook de doorrekening van het Federaal Planbureau.'

De N-VA brengt volgens het Planbureau als enige partij het begrotingstekort richting de EU-norm.

'Geen enkele andere partij kwam zelfs maar in onze buurt. En wij doen dat mét een hogere economische groei dan bij ongewijzigd beleid, mét belastingverlagingen, mét extra investeringen in Politie, Justitie en Defensie, mét meer jobcreatie en mét een koopkrachtverhoging voor mensen die werken en ondernemen. Ook dat bevestigde het Planbureau.'

'We kunnen dat realiseren door de financiële transfer van actieven naar inactieven om te draaien. In ons programma werken we de buitensporige verhogingen van de leeflonen onder Vivaldi weg met enkele indexesprongen en beperken we de werkloosheidsuitkeringen in de tijd. Ook die uitkeringen stegen trouwens fors de voorbije jaren. Het effect is volgens het Planbureau dat geen enkel partij-

programma meer jobs creëert voor laaggeschoolden dan dat van de N-VA.’

De N-VA kreeg wel het verwijt ‘de mensen die het moeilijk hebben naar beneden te stampen’.

‘Een alleenstaande moeder die gaat werken aan een minimumloon houdt vandaag welgeteld 28 euro meer over dan wanneer ze thuisblijft met een leefloon. Dát noem ik pas naar beneden stampen. We geven in dit land ongezien veel belastinggeld uit aan mensen die perfect gezond zijn en voor zichzelf zouden kunnen zorgen. Dat gaat ten koste van mensen die écht hulp nodig hebben. En dat gaat ten koste van mensen die werken en zich in dit land kapot moeten betalen aan belastingen die nergens ter wereld hoger liggen. Dat oplossen is geen kwestie van naar beneden te stampen. Het is een kwestie van sociale rechtvaardigheid. En dat is

‘Laat het tot u doordringen: nu al betalen we jaarlijks aan rente zowat het budget van Politie, Justitie en Defensie samen’

essentieel voor een samenleving. In Wallonië en Brussel zit één op de drie mensen op beroepsactieve leeftijd thuis. Als we dat niet aanpakken, valt heel ons sociaal systeem op termijn om. Is dat wat we willen?’

‘Lee Kuan Yew, de grondlegger van het moderne Singapore, zei ooit: ‘In some parts of the West people are encouraged to demand entitlements with no sense of shame, causing an explosion of welfare costs and the destruction of people’s willingness to be productive.’

(In sommige delen van het Westen worden mensen aangemoedigd om zonder enige schaamte rechten op te eisen, wat leidt tot een explosie van kosten in de sociale zekerheid en de ondermijning van de bereidheid van mensen om te werken’, red.) Dat is precies wat er misloopt in dit land. Als we willen overleven als samenleving is het cruciaal om dat aan te pakken. Dat doe je met een rechtvaardiger sociaal beleid en met lagere belastingen en meer voordelen voor wie werkt.’

Opvallend: na de N-VA is de PS volgens het Planbureau de partij die het tekort het meeste terugdringt.

‘De PS kwam inderdaad uit op ongeveer de helft van onze inspanning. Dat is nog ruim onvoldoende, maar het was beter dan de andere partijen, die de bevolking feitelijk gewoon voorlieten. Open Vld komt met haar zogenaamde ‘becijferd

groeiplan' niet eens aan een vierde van wat er moet gebeuren, terwijl cd&v en Vlaams Belang met hun maatregelen het begrotingstekort nog verder laten ontsporen. Binnen die partijen heerst een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin. Van het Vlaams Belang verbaast mij dat niet. Van de cd&v valt mij dat echt tegen. Ooit was dat dé staatsdragende partij van dit land. Kijk wat er nu van geworden is. Schrijnend gewoon.'

Wat zijn de oplossingen van de PS om het tekort in te dijken?

'De PS rekent op maar liefst 18 miljard euro aan nieuwe taksen, terwijl in het plan van de N-VA de belastingdruk daalt. Wij schrappen bijvoorbeeld de bijzondere socialezekerheidsbijdrage die werd ingevoerd onder Dehaene en we maken kinderopvang honderd procent fiscaal aftrekbaar voor wie werkt. De PS stelt hogere belastingen voor op onder meer pensioensparen, beleggingen en alternatieve beloningsvormen, zoals de vergoedingen voor woon-werkverkeer.'

'Dat zet nog eens op scherp waarover deze verkiezingen écht gaan: de begroting op orde zetten via een overheidssanering die werken meer doet lonen versus een belastingtsunami op de werkende, ondernemende en sparende Vlaming. Dat is de ideologische strijd waarop we onvermijdelijk afstevenen. Het begrotingstekort dwingt ons om die keuze te maken. *There is no alternative*. Er is geen andere manier. Alleen durft geen enkele andere partij dat eerlijk aan de kiezer te vertellen.'

Waarom durven ze dat niet?

'Uit machtsbehoud. De Vivaldi-partijen zullen alle problemen waarmee dit land kampt gedurende de hele campagne

weg relativeren. Want een confrontatie met die problemen betekent een confrontatie met zichzelf. De problemen zijn immers het gevolg van hun eigen beleid.'

'Dat zal duren tot na de verkiezingen. Dan zullen die problemen plotsklaps wél kritiek en dringend blijken te zijn. In die mate zelfs dat dezelfde partijen die nu wegstappen de noodzaak zullen bepleiten om zo snel mogelijk een regering te vormen. En dan zal men de N-VA wegzetten als de lastige klant die dat bemoeilijkt. Omdat wij niet zomaar plooiën voor de PS, zoals zij dat wel al jaren doen. Omdat wij staan voor een hervorming die de negatieve spiraal van dit land voor eens en altijd doorbreekt. Ik ben al twintig jaar voorzitter van de N-VA. Ik ken dat spelletje ondertussen maar al te goed.'

Hoe voorkomen we dat ze dat spelletje na de verkiezingen opnieuw spelen?

'De Vlaamse kiezer zal zich duidelijk moeten uitspreken. De N-VA moet *incontournable* worden. Wij moeten in de positie van spelverdeler komen. Dat vergt veel stemmen voor ons en weinig stemmen voor de Vivaldi-partijen. Zo simpel is het. *Politique, c'est de l'arithmétique*, zei Di Rupo ooit tegen mij. Politiek is rekenkunde. En hij heeft natuurlijk gelijk.'

'Structurele hervormingen zullen er enkel komen als de anderen geen alternatieve uitweg meer zien. Dat zal alleen gebeuren als men niet meer om ons heen kan. De peilingen geven aan dat we daar niet zo ver meer vandaan zijn. Maar het zal moeten meezitten. Ondanks de grote en terecht onvrede hoop ik dat de Vlaming met het hoofd stemt in plaats van met de midden-

vinger. Want dat laatste is natuurlijk exact waarop de PS hoopt: dat Vlaanderen zichzelf buitenspel zet door te stemmen op partijen die federaal niet willen, kunnen en zullen meedoen.'

Wat hoop je dat er na 9 juni gebeurt?

'In mijn stoutste dromen wordt de N-VA *incontournable* en slagen we erin om snel een minikabinet te vormen dat dit land ten minste financieel opnieuw op de juiste koers zet. Met voldoende steun van de Vlaamse kiezer ben ik bereid om dat minikabinet zelf te leiden als premier. Ik meen dat serieus.'

'We hebben in Vlaanderen alle troeven om een economisch ijzersterke modelstaat te worden'

'Vanuit die sterke positie wil ik de confederale deal onderhandelen die Vlaanderen – en Wallonië uiteindelijk ook – in staat zal stellen om zijn volle potentieel te ontginnen. Ik geloof heilig dat dat kan. We hebben in Vlaanderen alle troeven om een economisch ijzersterke modelstaat te worden. Waar het veilig en gezond leven is. Waar werken en ondernemen naar behoren beloofd worden. Waar we innovatie omarmen. Waar we massaal handel drijven met de rest van de wereld. Waar we de opgebouwde welvaart solidair inzetten voor wie het nodig heeft. Waar waarden en normen geen holle begrippen zijn. En waar we complexloos trots zijn op wie we zijn.' ■

STUDIO WELVAART

Van de paasvakantie tot aan de verkiezingen op 9 juni dopen we de wekelijkse podcast Studio Vlaanderen om tot Studio Welvaart. Gastheer Joost Houtman ontvangt niet één maar telkens twee centrale gasten. In LEO serveren we u de sprekendste citaten.

SPRAAKMAKEND

‘Samen met het nationale damesteam haalde ik in 2022 de gouden medaille op het Europees kampioenschap curling. Er wordt wel eens gegrapt over curling maar het is een onderschatte sport.’

Veerle Geerinckx in aflevering 50

VANZELFSPREKEND

‘Ik begrijp perfect dat je moet investeren in bepaalde noden zoals de kinderopvang. Maar je moet ook de moed hebben om erbij te vertellen vanwaar je de centen haalt. Anders doe je op een laffe manier aan politiek.’

Matthias Diependaele in aflevering 55

VAN HOREN ZEGGEN

‘Een *ketje* heeft minstens één Brusselse ouder. Een *zinneke* is een nieuwe Brusselaar. Ik kom uit Kortrijk maar ben technisch gezien een *ketje* door de Brusselse roots van mijn vader.’

Gilles Verstraeten in aflevering 49

‘ALS JE ZIET WAAROVER MENSEN VANDAAG KWAAD ZIJN, DAN ZIT DAT ALLEMAAL FEDERAAL’

Steven Vandeput in aflevering 52

GOED GEHOORD

‘Om te trainen voor mijn triatlons sta ik vroeg op zodat ik om 5.30 uur in het zwembad kan duiken. Lopen doe ik vaak nog na 22 uur ’s avonds. De lange fietstochten zijn voor in het weekend.’

Axel Ronse in aflevering 51

STRAFFE TAAL

‘Aan jongeren zeg ik: engageer u, kom op voor uw meningen maar wees niet dogmatisch. Zoals Keynes zei: *If the facts change, I change my opinion*. Als er nieuwe evidentie opduikt, moet je je mening daaraan kunnen aanpassen.’

Johan Van Overtveldt in aflevering 53

‘ER IS EEN GATZ IN DE BRUSSELSE BEGROTING’

Cielte Van Achter in aflevering 54

Beluister alle interviews van Studio Vlaanderen

HET Hamme

VAN LOTTE
PEETERS

Volgens Lotte Peeters, schepen en kandidaat voor de Kamer, is Hamme dé ideale plek om te onthaasten. Laat dat nu een begrip zijn waarvan Lotte de laatste tijd alleen maar kan dromen. Vorig jaar beviel ze van een tweeling, en momenteel zit ze middenin een dubbele kiesstrijd: vanop de vijfde plaats gaat ze op 9 juni voor een zitje in het federale parlement, en op 13 oktober presenteert ze zich als kandidaat-burgemeester van Hamme. Nee, onthaasten zit er voorlopig niet in.

Het gaat snel voor Lotte Peeters. Ze was amper 19 jaar toen ze in 2012 voor de eerste keer verkozen geraakte als gemeenteraadslid. *Stoemelings*, zoals dat wel vaker gaat. 'Mijn opa had hier in Hamme de lokale N-VA opgericht en wou absoluut met een volledige lijst naar de kiezer stappen. Natuurlijk heb je dan ook jonge mensen nodig, en zeker vrouwen. Ik zie mijn opa heel graag en inhoudelijk was ik al mee met de partij, dus kwam ik op de lijst. Zomaar ergens, het maakte me niet uit op welke plaats. Ik had absoluut niet de ambitie om een mandaat uit te oefenen. Meer nog: gemeenteraadslid zijn, ik had er geen idee van wat dat inhield.'

De kiezer dacht daar anders over, want Lotte kreeg een pak stemmen achter haar naam en geraakte voor een eerste keer verkozen. 'Het is eigenlijk grappig, want tot mijn 18de had ik eerder een afkeer van de politiek. Het ging op familiefeesten over niets anders, zeker met mijn opa die parlements lid is geweest (*Walter Peeters, red.*). Maar kijk, op mijn 19de was ik zelf politica. Het duurde amper twee gemeenteraden tot ik wist: ja, dit is echt iets voor mij.'

Fuiven voor verkiezingsdag

Zes jaar later wipte ze vanop de derde plaats naar de eerste plek qua stemmenaantal. Er volgde op de verkiezingsavond een telefoontje van de toenmalige burgemeester en even later was Lotte schepen van onder meer Jeugd, Cultuur en →

'Op mijn 18de had ik nog een afkeer van de politiek. Op mijn 19de was ik gemeenteraadslid'

HET HAMME VAN LOTTE PEETERS

- geboren in Sint-Niklaas in 1993
- master taal- en letterkunde (UGent)
- leerkracht aan het Sint-Lodewijkscollege in Lokeren (2016-2023)
- gemeenteraadslid sinds 2013, schepen sinds 2019
- 5de plaats op de Oost-Vlaamse Kamerlijst en lijsttrekker voor de gemeenteraadsverkiezingen
- mama van een tweeling, Noor en Flor
- geniet in haar vrije tijd het liefste van ontspannende gezinsmomenten met partner en kindjes

Milieu. Binnen enkele maanden trekt ze naar de kiezer als kandidaat-burgemeester. ‘De eerste vrouwelijke burgemeester van Hamme kan ik niet meer worden, maar misschien wel de jongste. We zien wel. Er zijn zoveel factoren die een rol spelen. Neem nu de afschaffing van de stemplicht. Ik denk dat ik als schepen van Jeugd de jongeren hier wel mee heb, maar als die de avond voor de verkiezingen allemaal stevig gaan fuiven zijn, blijven die zondag misschien in hun bed liggen. Da’s een paar honderd stemmen minder.’ *(lacht)*

Als schepen kan je natuurlijk met je palmares naar je kiezer stappen. Wat heeft Lotte Peeters gedaan voor Hamme? Veel, zo blijkt, al schreeuwt ze dat niet van de daken. ‘De mensen zeggen me soms dat ik meer moet uitpakken met mijn verwezenlijkingen. Dat moet ik nog leren. Ik heb mijn stijl. Die is rustig, al durf ik wel op mijn strepen te staan. Maar zoals mijn opa altijd zegt: je mag stevig discussiëren in de gemeenteraad, maar achteraf moet je wel met iedereen een pint kunnen gaan pakken. Meerderheid én oppositie. Daar kan ik me wel in vinden.’

Jongeren betrekken

Lotte zette als schepen van Jeugd vooral in op een betere betrokkenheid van de jongeren bij het beleid. ‘Je kan daar geen mooie prentjes bij zetten, maar dat is toch wel een belangrijke verwezenlijking. Daarnaast hebben we geïnvesteerd in infrastructuur voor de niet-georganiseerde jeugd, zeg maar de jongeren die

niet bij de scouts of Chiro zitten. Bijvoorbeeld een skatepark of speelbossen, liefst op een centrale plaats in de gemeente, zodat er voldoende sociale controle is. Anders hangen die jongeren daar maar en zorgen ze soms voor overlast. Dat is nu veel minder. Ze houden hun skatepark overigens heel netjes.’

De link naar veiligheid is snel gelegd. ‘We hebben in het arrondissement Dender het N-VA-veiligheidsplan voorgesteld. Dat is nodig, want we zien overlast overwaaien uit steden als Aalst en Sint-Niklaas. Daar pakken ze dat goed aan – het zijn niet toevallig N-VA-steden – maar nu duiken die problemen hier op: drugs, straatraces. Daarvan lig ik wel wakker.’

De N-VA in het bestuur, dat merk je. ‘Niet alleen in Hamme, overigens. Bij alle N-VA-politici die ik spreek, lokaal of nationaal, is er altijd die constante van het rechtvaardigheidsprincipe. Ons kent ons, daaraan doen we niet mee. Neem nu de vergunningen. Dat is in Hamme ook onze bevoegdheid. We zullen daar nooit aan vriendjespolitiek doen. Daar ben ik trots op. En uiteindelijk begrijpen de mensen dat ook. Ik heb ooit een goede vriendin een vergunning moeten weigeren, maar als je dat goed uitlegt, dan nemen de mensen je dat niet kwalijk.’

‘Mijn job als leerkracht opgeven was enorm moeilijk, want ik gaf heel graag les’

‘Mensen begrijpen het wel als je moeilijke beslissingen goed uitlegt.’

‘Na twee gemeenteraden wist ik: dit is echt iets voor mij.’

Niet van de poes

Toch is ook dorpspolitiek niet altijd van de poes. ‘Je botst soms met mensen waarmee je dag in dag uit werkt. En vooral: men gaat ervan uit dat men je 24 uur op 24 mag lastigvallen.’ Er zijn ook de verwijten en verwensingen, al dan niet via sociale media. ‘In het begin had ik daar wat last mee, maar nu kan ik dat plaatsen. Je merkt wel dat de mensen hun geloof in de politiek wat kwijt geraakt zijn, zeker de jongeren. Die hebben het een beetje gehad met al dat geruzie tussen politici.’

‘Ik merk dat Zuhail Demir daarover soms ook gefrustreerd geraakt. Ik herken me in wat ze schreef in haar boek, bijvoorbeeld over de eeuwige strijd voor het evenwicht tussen je politieke mandaat en je kinderen. Sinds ik vorig jaar mama ben geworden van een tweeling, is mijn leven een hogesnelheidstrein. Ik ben

als politica veel weg van huis en heb een heilige schrik om de belangrijke momenten te missen, zoals de eerste woordjes. Maar anderzijds: wat ik doe, is ook voor de volgende generaties, dus voor mijn kinderen. Ik wil werken aan een veiligere wereld voor hen.’

Geen halve engagementen

Na 9 juni wil Lotte ook in de nationale politiek werken aan die veiligere wereld. Ze staat op de vijfde plaats voor de Kamer. Dat biedt perspectieven, maar het maakt haar dagplanning er niet gemakkelijker op. Want van een half engagement wil ze niet weten. ‘Ik ga er voor de volle honderd procent voor. Ik heb er zelfs mijn job als leerkracht tijdelijk voor opgegeven. Een moeilijke keuze, want ik gaf enorm graag les. Het is een job waarvan je weet dat je mensen vooruit helpt. Ik ben blij met wat Ben Weyts in beweging heeft gezet. Net zoals het merendeel van mijn collega’s, overigens. De stille meerderheid.’

Wie op 9 juni met veel aandacht het resultaat van de stembusgang zal volgen, is opa Walter Peeters. ‘Hij leeft enorm mee en zou het natuurlijk fantastisch vinden als ik in zijn voetsporen zou treden.’ Hij blijft achter de schermen een belangrijke raadgever voor Lotte. ‘Als ik een lastig dossier heb, pols ik hem wel eens. Niet zozeer over het inhoudelijke, maar eerder over het tactische. Hij heeft een pak ervaring en die ‘politiek oude stijl’ ligt me wel. Niet dat ik alles zomaar van hem overneem. Het klikt goed, maar het kan evenzeer botsen. We hebben beiden een stevig karakter.’ ■

N-VA voert actie aan school in Tienen

Naar aanleiding van de 'diversiteitsdag' die een Tiense school organiseerde, mochten leerlingen een vlag meebrengen die symbool staat voor hun cultuur. Bassem Khalil, een van de leerlingen, bracht een Vlaamse Leeuwenvlag mee. Maar de directie van de school vond die te provocerend en nam de vlag af.

Toekomst is belangrijker dan afkomst

N-VA Tienen was niet te spreken over dat voorval en voerde daarom de dag nadien actie aan de schoolpoort. Ook Kamerlid Theo Francken tekende present. 'Dat iemand van allochtone afkomst de Vlaamse Leeuw omarmt om te benadrukken dat onze afkomst minder belangrijk is dan onze toekomst samen, kan ik enkel toejuichen. Leerkrachten zouden dat beter omarmen dan proberen te beknotten.'

Hoe toon je dat je quizt met een N-VA-ploegje zonder te zeggen dat je van de N-VA bent? 😊

N-VA Vlaams-Brabant tegen stiefmoederlijke behandeling parket Halle-Vilvoorde

Met het spandoek 'Hier ons Vlaams-Brabants geld. Wanneer ons (ge)recht' hielden enkele Vlaams-Brabantse N-VA'ers een ludieke actie voor het gebouw van het parket van Halle-Vilvoorde in Asse, dat net die dag zijn tiende verjaardag vierde.

'Een nieuwbouw is nog niet voor onmiddellijk, en het aanbod om minstens tijdelijk in een kant-en-klaar gebouw in Halle onderdak te vinden, wordt onder de mat geveegd', zegt Arno Depaepe, gemeenteraadslid in Ternat. 'Het is tijd voor een eigen (ge)recht, zoals dat in alle andere delen van Vlaanderen het geval is.'

Bij monde van Darya Safai, Theo Francken, Jeroen Tiebout, Sigrid Goethals en Kristien Van Vaerenbergh hekelde de N-VA ook het recente wetsontwerp waardoor de taalvereisten voor magistraten versoepeld worden. De vereiste om de andere landstaal te kennen zal quasi verdwijnen, waardoor de hooggeplaatste magistraten de komende tien jaar bijna alleen maar Frans zullen spreken. De N-VA trekt naar het Grondwettelijk Hof om die regeling ongedaan te maken.

Doe geen moeite, onze stem gaat naar de N-VA

'Geen verkiezingsdrukwerk a.u.b. Mijn stem gaat al naar de N-VA.' Die prachtige sticker zagen we op de brievenbus van een Antwerps N-VA-lid. Een dergelijk creatief initiatief konden we niet zomaar laten voorbijgaan: de N-VA liet de sticker prompt 10.000 keer drukken om te verdelen onder alle afdelingen.

Liefde is ...

... je vrouw Lies op de schouders nemen zodat ze die ene affiche van Assita Kanko toch maar hoog en droog kan aanplakken.

... samen met je dochter campagne voeren. Michel Capoen (ere-senator VU) voert al sinds 1958 onafgebroken campagne: eerst voor zichzelf en de Volksunie, en nu al twintig jaar voor dochter An en de N-VA.

Arne Vermeersch wint welsprekendheidswedstrijd

Voor de vierde keer organiseerde Publiq de grootste wedstrijd in welsprekendheid voor jongeren van 18 tot en met 26 jaar. Het Brussels Parlement vormde het decor voor de finale van de competitie. De titel voor beste spreker ging naar Arne Vermeersch (24) uit Schoten. Vier Franstalige en vier Nederlandstalige finalisten moesten elk 15 tot 20 minuten spreken voor een volgelopen halfgrond. Daar luisterde ook de jury mee: onder meer rechter Françoise Tulkens, professor Alain Wijffels en Eric Laureys, woordvoerder van VOKA. Arne Vermeersch kreeg de prijs voor beste Nederlandstalige spreker.

Arne is sinds enkele maanden aan de slag als parlementair medewerker van Schotens burgemeester en parlements lid Maarten De Veuster. 'Ik wilde eens toetsen of de goede commentaren die ik vroeger kreeg op school de toets van een echte wedstrijd op hoog niveau konden doorstaan', zegt Arne. En dat is dus fantastisch goed gelukt. Proficiat!

Ook in 2021 won een N-VA'er de wedstrijd. Toen ging gemeenteraadslid Manu Diericx uit Lokeren met de trofee naar huis.

Antwerp 10 Miles levert 25.000 euro op voor het goede doel

Ook dit jaar nam een grote groep N-VA'ers deel aan de Antwerp 10 Miles. Onze lopers behaalden er een mooi persoonlijk resultaat én ze haalden 25.000 euro aan sponsorgeld op voor het goede doel. Moet het nog gezegd? Onze partij staat niet enkel sportief haar mannetje/vrouwetje. Ze draagt ook een warm hart toe aan diegenen die het moeilijk hebben.

BRUSSEL

WILLEN WE EEN BRUSSEL IN VORM, DAN MOETEN WE BRUSSEL HERVORMEN

Na meer dan drie decennia PS-beleid, mét steun van de Vlaamse liberalen, socialisten en groenen, staat onze hoofdstad niet langer aan de rand van de afgrond. We bengelen er grotendeels boven. De puinhoop die de Vivaldisten federaal creëerden, treffen we ook aan in onze hoofdstad. Van ontspoorde financiën tot een verwaarlozing van kerntaken zoals veiligheid en netheid: Brussel ging er onder Vivaldi alleen maar op achteruit.

De Brusselse schulden zijn de afgelopen regeerperiode meer dan verdubbeld. Ratingbureau Standard & Poor's, dat de kredietwaardigheid van het Gewest beoordeelt, verlaagde recent de rating van Brussel. Voor een goed begrip: dat betekent dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voortaan meer rente moet betalen wanneer het geld leent. Nu al gaan er stemmen op om die kosten te verhalen op pendelaars en op de Brusselaar die werkt, spaart en onderneemt.

Niet alleen financieel maar ook op straat takelde onze hoofdstad zichtbaar af. Van sluikstorten over dagelijkse geweldfeiten tot

openlijk, gedoogd druggebruik: Brussel is niet langer een stad waar je je als burger altijd veilig voelt of waar je op ieder uur van de dag zorgeloos het openbaar vervoer kan nemen. Voor een stad met zo'n rijke geschiedenis en die zoveel te bieden heeft, doet de teloorgang pijn aan het hart.

Voor een Brussel in vorm

Brussel kan beter. De N-VA wil van onze hoofdstad opnieuw een betere plek maken. Net zoals op het federale vlak kan dat enkel als de partij *incontournable* wordt. Gebeurt dat niet, dan gaan de Brusselse Vivaldisten verder op hun elan van de voorbije dertig jaar.

Willen we een Brussel in vorm, dan moeten we Brussel hervormen. Was u al eens in Parijs, Wenen of Berlijn? Grootsteden zoals Brussel er ook een wil zijn. Het grote verschil: die steden hebben één centrale overheid die hun volledige grondgebied bestuurt. Dat wil de N-VA in Brussel ook: één stadsgewest, bevoegd voor het volledige grondgebied. Gedaan met de negentien gemeenten, negentien OCMW's en zes politiezones die elkaar tegenwerken en

voornamelijk dienen als politieke speeltuin van de Franstalige partijen.

Focus op kerntaken

Naast een grondige hervorming van onze hoofdstad wil de N-VA de kerntaken herwaarderen. We nemen veiligheid ter harte en roepen een halt toe aan de laksheid van de voorbije jaren. We brengen de Brusselse rekeningen op orde en zorgen dat wie kan werken, ook effectief aan de slag gaat. Het cliëntelisme en de uitdeelpolitiek die onze hoofdstad al te lang kenmerken, worden met de N-VA verleden tijd. Tot slot zetten we ook onze taal op de agenda. Brussel is onze hoofdstad en officieel tweetalig. De tweetaligheid van de politie, de zorg en de overheid moet vanzelfsprekend zijn. ■

Veiligheid, netheid, de centen op orde en respect voor de Vlamingen. Dat zijn de speerpunten van de N-VA in Brussel. Onze lijsttrekker voor het Brussels Parlement Cielte Van Achter en Vlaams lijsttrekker Karl Vanlouwe zetten ze in de verf in aflevering 54 van onze verkiezingspodcast Studio Welvaart op www.studiovlaanderen.be.

VLAAMS

BODYCAMS VOOR CONTROLEURS DE LIJN

Vorig jaar werden meer dan 2.000 chauffeurs en controleurs van De Lijn slachtoffer van agressie. Naast camera's op alle bussen herhaalt de N-VA haar vraag naar bodycams voor chauffeurs en controleurs. 'Die moeten er echt dringend komen', zegt Vlaams Parlements lid Bert Maertens.

Het aantal incidenten steeg sinds 2019 met 17 procent. Het aantal gevallen van fysiek geweld zelfs met 25 procent. Opvallend: vooral bij controleurs gaat het om fysieke agressie. Bij chauffeurs gaat het meer om verbale agressie. 'Chauffeurs zitten steeds vaker in afsluitbare stuurposten. Het zijn vooral

Bert Maertens

de controleurs die gevaar lopen. Daarom moeten we hen uitrusten met bodycams', vindt Bert. 'Doordat agressievelingen gefilmd worden, kalmeren ze mogelijk sneller. En de beelden kunnen van goudwaarde zijn om relschoppers op te sporen.'

Federaal probleem

'Dit dossier blijft federaal maar aanslepen. Dat is onbegrijpelijk. Agressie tegen gezagsfiguren – of het nu gaat om controleurs bij De Lijn of om NMBS- of politiepersoneel – is een ernstig probleem. Nultolerantie en strenge straffen zijn absoluut noodzakelijk.'

FEDERAAL

OMSTREDEN TERUGKEERWET: PUNTJES OP DE I

Staatssecretaris Nicole de Moor (cd&v) wist op het nippertje haar omstreden 'terugkeerwet' door de Kamer te drukken, ondanks het hevige verzet van Kamerlid Theo Francken. 'Wat de staatssecretaris voorstelt, is geen doeltreffend terugkeerbeleid, maar een 'blijf in België'-wet.'

Theo Francken

Theo blijft pleiten voor een hardere aanpak van illegale migranten, waarbij het betreden van de woningen van illegalen een cruciale stap is. Dat idee werd vroeger al gesmeed, samen met voormalig minister van Justitie Koen Geens (cd&v). Na jarenlang verzet van MR en Vooruit kreeg het nu toch een brede meerderheid in de Kamer. 'Maar staatssecretaris de Moor bezweek onder de druk van haar groene coalitiepartners en ze bleef de maatregel halsstarrig uit haar terugkeerwet weren.'

Vrijgeleide

Een ander element is het verbod van staatssecretaris de Moor om illegale gezinnen op te sluiten in terugkeercentra: een unicum in Europa. 'Met zo'n verbod kan je nooit een effectief terugkeerbeleid voeren. Integendeel, je geeft het signaal dat een kind hebben een vrijgeleide is om illegaal in een land te verblijven. Dat zal hoe dan ook leiden tot misbruik', besluit Theo.

VLAAMS

VOLWAARDIGE VLAAMSE ROL IN EUROPESE DEFENSIE-INDUSTRIE

Het aantal internationale conflicten neemt toe, de geopolitieke spanningen stijgen. Daarom dringt het Vlaams Parlement aan op een volwaardige rol voor onze Vlaamse bedrijven in de Europese defensie-industrie.

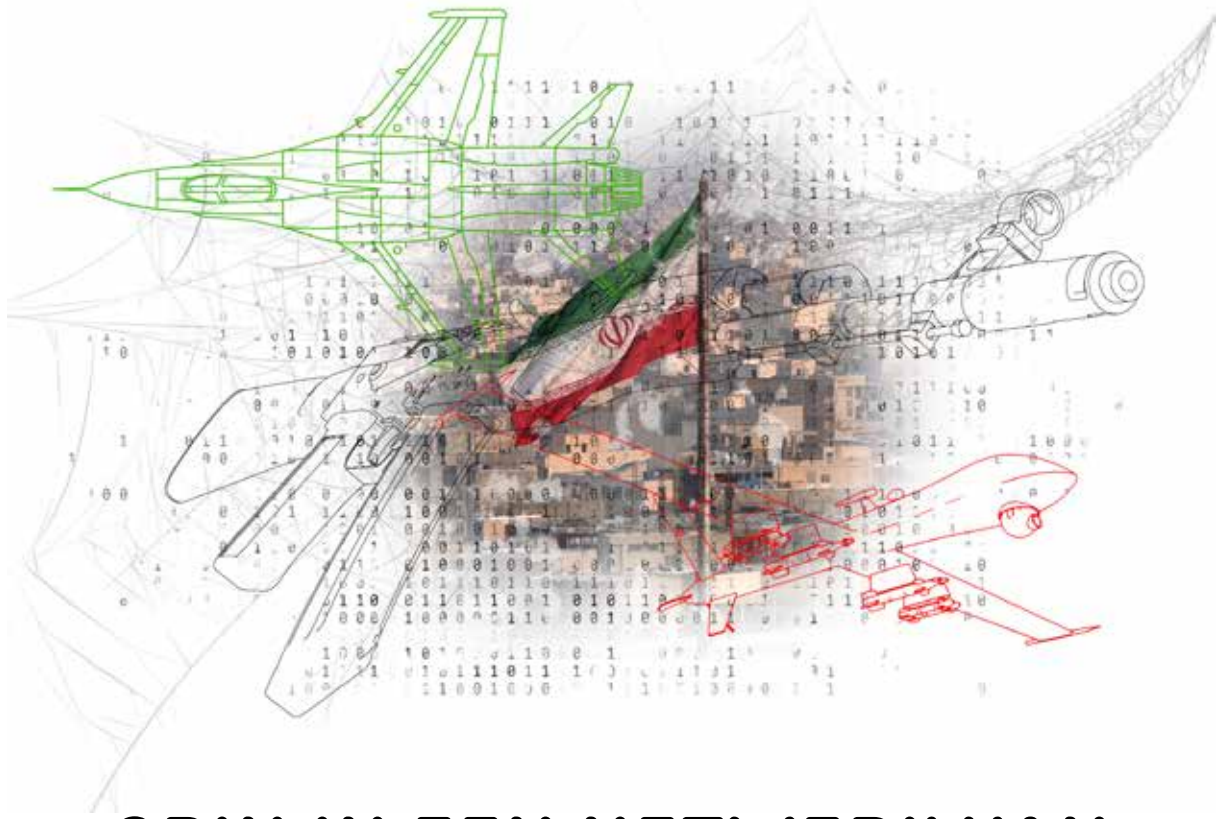
'De Russische oorlog in Oekraïne heeft de kwetsbaarheid van onze welvaart aangetoond. Het is hoog tijd dat we een veerkrachtig Europa opbouwen, waar vrede en veiligheid garant staan voor onze welvaart', zegt Vlaams Parlements lid Sofie Joosen.

Sofie Joosen

Investeren in innovatie

Europa zal de komende jaren aanzienlijk investeren in defensie. Veel lidstaten ontplooiën volop eigen initiatieven. Met zijn toonaangevende bedrijven op het vlak van elektronica, communicatie en biotechnologie kan Vlaanderen niet achterblijven. 'De defensie- en veiligheidsindustrie is bij uitstek hoogtechnologisch en innovatief. Heel wat van de innovaties die we vandaag in het dagelijkse leven gebruiken, vinden er hun oorsprong', zegt Sofie. 'Denk aan internet, gps- en sensortechnologie. Die investeringen hebben dus hun waarde voor elke Vlaming.'

SPIN IN EEN NETWERK VAN INSTABILITEIT

Welke rol speelt Iran in het Midden-Oosterse kruisvat?

Iran is de spin in een regionaal web van paramilitaire en terroristische groeperingen. Sinds de oprichting van de Islamitische Republiek in 1979 is de steun voor die groepen een pijler van het buitenlandse beleid. Het gaat onder meer om Hezbollah in Libanon, brigades in Syrië, de Houthi's in Jemen en Hamas en de Palestijnse Islamitische Jihad in de Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever. Iran steunt die groepen met financiering, training en wapenleveringen. Zo werden voorafgaand aan de terroristische aanval van Hamas op Israël in oktober vorig jaar raketonderdelen, technologische hulp en wapens via tunnels tot in de Gazastrook gesmokkeld. Midden april vuurde Iran zelf meer dan 300 drones en raketten af op Israël. Het risico op verdere escalatie is enorm. De Iraanse Islamitische Revolutionaire Garde staat in voor de coördinatie tussen de

groeperingen. De Verenigde Staten lijdten de Garde daarom op als een terroristische organisatie. Wanneer volgt de EU?

Welk risico lopen wij?

De Iraanse inmenging beperkt zich niet tot de directe omgeving. Met de levering van honderden drones zorgde het land ervoor dat Rusland verder kon gaan met het terroriseren van de Oekraïense bevolking. Iraanse drones duiken op in de burgeroorlog in Soedan en bij autoritaire regimes als dat in Venezuela. De gevolgen zijn voelbaar tot bij ons. Zo verstoren de Houthi-aanvallen in de Rode Zee onze aanvoerketens en zorgen ze voor hogere transportkosten. De instabiliteit in het Midden-Oosten kan ook de olieprijs opdrijven. Dat legt Iran als derde grootste producent binnen de OPEC geen wind-eieren. De Iraanse gijzeldiplomatie, met verschillende Europese onderdanen in Iraanse cellen, duurt voort. Iran zou

ondertussen ook genoeg hoogverrijkt uranium bezitten om tot drie nucleaire bommen te maken.

Masker voor binnenlandse onmacht?

Het regime lijkt de buitenlandse operaties te gebruiken om de aandacht af te leiden van binnenlandse onrust. Het slaagde er vorig jaar nog in om de protesten voor meer vrouwenrechten op brutale wijze te onderdrukken. Maar met een inflatie die in de tientallen procenten loopt, verschillende devaluaties en een hoge graad van corruptie ziet een groot deel van de bevolking zijn levensstandaard dalen. De ongezien lage opkomst tijdens de recente parlementsverkiezingen toont dat het regime aan populariteit inboet. Maar gezien de focus op buitenlandse destabilisering lijkt er vooralsnog geen alternatief voor het indammen van de Iraanse dreiging. ■

De weg van Bert Wollants

1979 Jeugdig engagement

Bert wordt geboren in Lier. Samen met zijn zus groeit hij op binnen de stadsvesten. Hij komt al snel terecht bij de KSA, waar hij later als bondsleider de groep door moeilijke vaarwateren zal loodsen. Hij wordt ook actief op het provinciale en nationale vlak in het toenmalige KSJ-KSA-VKSJ.

2005 Milieudeskundige

Bert gaat aan de slag als milieudeskundige bij afvalstoffenmaatschappij OVAM. Na een aantal jaren versterkt hij het kabinet van Vlaams minister Geert Bourgeois en volgt er de energiedossiers op vanuit zijn milieu-expertise.

2010 Expert energie

Als opvolger van Kris Van Dijck komt Bert terecht in het federale parlement. Al snel verdiept hij zich verder in thema's als energie en luchtvaart. Hij bijt zich helemaal vast in het kernenergiedossier.

2013 Schepen in Lier

Op lokaal politiek niveau is Bert van 2006 tot 2012 OCMW-raadslid in Lier. Na een klinkende overwinning bij de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 2012 wordt hij schepen voor Openbare Ruimte en Mobiliteit.

2014 Sterk parlementair werk

In 2014 verdedigt Bert zijn mandaat als effectief kandidaat op de Kamerlijst. Hij wordt opnieuw verkozen en verdiept zich verder in het energiedossier. Ook de legislaturen daarna zet hij mooie resultaten neer, die beloond worden in de parlementaire rapporten.

Journalist en auteur Christophe Deborsu

'BART DE WEVER KON IN MIJN EERSTE ROMAN NIET ONTBREKEN. AL WORDT HIJ ER WEL IN ONTVOERD'

De Waalse Wetstraatjournalist Christophe Deborsu is geen onbekende in de Vlaamse media. De tweetalige Deborsu schreef al enkele politieke boeken over Wallonië én Vlaanderen. Recent verscheen zijn roman 'Bente & Boudewijn'. Een liefdesverhaal weliswaar, maar de complexe Belgische politiek is nooit ver weg. Hij schreef het boek zowel in het Nederlands als het Frans.

Bente & Boudewijn is een liefdesroman, maar in feite gaat het over de complexe Belgische politiek. Een soort Waalse en Vlaamse Romeo & Julia?

'Bente is van Essen, Boudewijn van Dinant. Na 194 jaar had nog steeds niemand een Belgisch liefdesverhaal geschreven. Iemand moest het doen. Ik heb een beetje kennis van zaken: mijn vrouw Annick is een Antwerpse. Liefde en land mengen zich inderdaad in mijn verhaal. De lezer kan ook kiezen tussen twee eindes, op basis van een zelftest. En vooral: het is een roman vol suspense in een land onder hoogspanning dat al dan niet uiteenvalt. In mijn roman kan je voelen wat dat zou opleveren. Ik heb het boek in het Nederlands geschreven en dan vertaald

naar het Frans, de twee versies staan in hetzelfde volume. Het eerste echte Belgische werk, dus. Ik hoop dat het de N-VA'ers niet afschrikt. (lacht) Het boek kopen is trouwens geen transfer: de uitgever is van Gent.'

Blijkbaar speelt Bart De Wever ook een rol in het boek?

'Bart De Wever wordt ontvoerd. Ik zeg met veel nadruk in het boek: *do not try this at home!* De Wever is al twintig jaar de belangrijkste politicus in dit land. Hij kon niet ontbreken in mijn eerste roman.'

Misschien wordt 'Vlaanderen en Wallonië' ook echt een liefdesverhaal?

'Om bij uw voorzitter terug te komen, hij zegt zelf in zijn boek *Over identiteit* iets als: 'Belgen leven al lang samen, ze hebben veel gemeenschappelijks. Maar wat telt, is de wil om verder samen te leven.' Om die wil te kweken moeten de mensen uit Noord en Zuid met elkaar blijven omgaan. In die zin is liefde een

'Jan Jambon heeft als minister van Binnenlandse Zaken een goede indruk gemaakt in Wallonië'

Geflitst

'De Waalse N-VA-lijsten doen de Walen beter beseffen dat België geen vanzelfsprekendheid meer is'

aanrader. Vlaamse vrouwen zijn de max. Waalse ook, hoor!'

Wij zien de Walen ook graag. Daarom hebben we in Wallonië lijsten ingediend voor de verkiezingen. Denk u dat de gemiddelde Waal het centrumrechtse N-VA-recept kan smaken? Zeker nu blijkt dat de MR die rol niet echt kan spelen als het erop aankomt?

'De MR wordt toch duidelijk een conservatievere partij onder impuls van Georges-Louis Bouchez. Antiwoke, bijvoorbeeld, hoewel het boek van Bouchez daarover veel minder relevant is dan dat van De Wever. Door die nieuwe positionering van de Franstalige liberalen is de N-VA ideologisch minder nodig in het Zuiden. Wat wel goed is, is dat de Waalse N-VA-lijsten de Walen beter doen beseffen dat België geen vanzelfsprekendheid meer is. Als Wallonië niet opveert, zullen steeds meer Vlamingen zeggen: 'Waarom geld aan die mensen geven terwijl het tot niets dient? Laat ons eerder voor onafhankelijkheid kiezen.'

Er is in Wallonië een strikt mediacordon rond extreemrechts. Maar ook onze eigen kandidaat Drieu Godefridi wordt geweerd. De Waalse media hebben minder problemen met extreemlinks?

'Ik weet niet eens of er een mediacordon rond Godefridi bestaat. De vraag stelt zich niet. Er zijn nog relevante N-VA-kandidaten in Wallonië. Ik denk in de eerste plaats aan Anne Laure Mouligneaux, lijsttrekker in Luxemburg en Franstalige woordvoerster van de partij: ze heeft kennis van zaken en kan het perfect uitleggen,

op een serene en aangename manier. Michel De Wolf, bedrijfsrevisor en kandidaat in Henegouwen, vind ik ook een interessante figuur. Wat het cordon betreft: extreemlinks sluit geen mensen uit op grond van 'de blanke factor die in Europa dominant moet blijven' zoals extreemrechts doet. Zoiets druist in tegen de rechtsstaat. Daartegen moet een democratie zich mogen verweren.'

Maken de Franstalige communisten van de PTB in Wallonië kans op regeren, na de gebeurtenissen in de Waalse regering?

'Soms kan ik kort antwoorden en dat is nu het geval: nul kansen. Paul Magnette wil de communistische smet op links even hard vermijden als De Wever de extreemrechtse vlek op het Vlaams-nationalisme.'

'Bye Bye Belgium', de geësceneerde reportage over het einde van België, dateert ondertussen van 2006. Dat leidde toen zowat tot primaire angst bij sommige Walen. Leeft die angst nu nog? Het feit dat de N-VA nu in elke Waalse provincie opkomt, zou toen veel meer ophef hebben veroorzaakt, niet?

'De komst van de N-VA wordt nu inderdaad veel beter aanvaard. De Walen hebben tussen 2014 en 2018 de partij binnen de Zweedse regering aan het werk gezien. En het werd geen revolutie. Jan Jambon heeft bijvoorbeeld een goede indruk achtergelaten als minister van Binnenlandse Zaken. Wat de angst dat België uiteenvalt betreft: als je weet dat je daardoor 25 procent van je welvaart kwijtspeelt, is het toch normaal dat je dat vreest. Wat zou u in onze plaats voelen?' ■

Op 1 januari 2025 zien dertien nieuwe gemeenten het levenslicht en daalt het aantal Vlaamse gemeenten van 300 naar 285. Die vrijwillige fusiegolf is de tweede in evenveel legislaturen.

In vergelijking met 2020 is de totaalsom aan transfers vanuit Vlaanderen gestegen met 2,6 miljard euro: van 5,9 naar 8,5 miljard euro vorig jaar. Per hoofd van de bevolking gaat het om 1.259 euro, kopt *De Tijd*.

Verbaast het u dan nog dat 48 procent van de Vlamingen eerder gewonnen is voor confederalisme? Dat bleek in april uit een peiling van iVox in opdracht van *Het Laatste Nieuws*.

Een rapport van het Instituut voor de Overheid (KU Leuven) bevestigt dat van alle Vlaamse Europarlementsleden Johan Van Overtveldt, Assita Johano en Geert Bourgeois het actiefst waren op het vlak van wetgevend werk. Ze bekleden de eerste, tweede en derde plaats in de rangschikking.

**'DAT IK NEDERLANDS
MOEST LEREN TOEN
IK IN VLAANDEREN
KWAM WONEN, IS NIET
MEER DAN NORMAAL'**

EX-ANDERLECHTDOELMAN JACKY MUNARON DUWT DE N-VA-LIJST IN WAALS-BRABANT

Toen Bart De Wever aankondigde dat de N-VA ook in Wallonië zou opkomen voor de federale verkiezingen, leek dat een blinde trap naar doel. De partij diende vervolgens in alle Waalse provincies volledige lijsten in en scoorde nog een omhaal uit het niets: voormalig Anderlecht-doelman en ex-Rode Duivel Jacky Munaron duwt de Waals-Brabantse N-VA-lijst. Een verrassende invalbeurt? Niet echt, want hij woont al jaren in Vlaanderen met zijn vrouw Linda Verbesselt, een N-VA-militante in hart en nieren.

In deze rubriek blikken we doorgaans terug op de carrière van politici of medewerkers van de partij, maar het gebeurt niet elke dag dat een voormalige doelman van de Rode Duivels onze rangen vervoegt. Al is het niet de allereerste keer: ook huidig N-VA-burgemeester van Heist-op-den-Berg Jan Moons werd ooit geselecteerd voor het nationale elftal, al bleef hij op de bank. Hij speelde wel kampioen met Lierse en Genk, wat binnen onze partij

volstaat voor een eeuwige heldenstatus.

Acht keer Rode Duivel

Jacky Munaron speelde van 1974 tot 1989 bij RSC Anderlecht, waar hij vier keer landskampioen werd, evenveel keer de Beker van België won, twee keer de Europacup II-beker in de lucht mocht steken en één keer de UEFA-cup. Hij speelde daarna onder meer voor Club Luik en Standard Luik en stond acht keer in het doel bij de Rode Duivels.

Na zijn actieve carrière werd hij keeperstrainer bij onder meer de Belgische ploeg en Anderlecht. Daarna stapte hij over naar het zaalvoetbal als keeperstrainer. En zoals dat gaat bij voormalige voetballers, duikt hij vaak op als voetbalcommentator.

Actief is Jacky Munaron niet meer in de voetbalwereld. 'De laatste drie jaar sukkel ik wat met mijn gezondheid. Ik heb de voorbije jaren meer dokters gezien dan in mijn hele voetbalcarrière. Ik fiets nog wel, op mijn elektrische fiets, in de prachtige streek rond Opwijk. Ik volg het voetbal natuurlijk nog op de voet. Het gebeurt vaak dat ik twee matches tegelijk volg: eentje op de iPad, de andere op tv. En mijn kleinzoon voetbalt bij de jeugd in Aalst.'

1. Jacky Munarons echtgenote is Linda Verbesselt, N-VA-bestuurslid en voormalig gemeenteraadslid in Opwijk.
2. Munaron werd na zijn actieve voetbalcarrière doeltrainer bij onder meer Anderlecht, Gent en de Rode Duivels.
3. Hij was jarenlang de doelman van RSC Anderlecht en stond ook enkele keren in het doel van de Rode Duivels.

Telefontje van Ben en Theo

De transfer naar de politiek komt voor velen als een verrassing, en nog meer de ploeg waar hij naartoe trekt. Maar niet voor Jacky zelf. 'Mijn vrouw Linda is al jaren N-VA-mandataris in Opwijk. Politiek is dus nooit ver weg, ook niet aan de keukentafel. Toen Ben Weyts en Theo Francken me contacteerden met de vraag me te engageren voor de Waals-Brabantse lijst, heb ik toegezegd. Uit respect voor Linda en onze uitstekende burgemeester in Opwijk, Inez De Coninck. Al spreek ik voor alle duidelijkheid geen enkele ambitie uit. Als mijn kandidatuur helpt om enkele stemmen meer te halen, is dat goed.'

Jacky sloot Vlaanderen in zijn hart. Het was van moeten, overigens, want toen hij zijn vrouw Linda leerde kennen, was er geen ontkomen aan: hij moest Nederlands leren. 'Niet meer dan

normaal', zegt hij daarover. 'Als je door een land of regio wordt opgenomen, dan leer je de taal, zo eenvoudig is dat. We mogen daar gerust strenger op worden. Kijk naar het voetbal: in België moeten trainers soms vijf à zes talen leren om te communiceren met hun spelers. Als je naar het buitenland trekt, kan je er maar beter voor zorgen dat je de taal leert, want daar spreken trainers gewoon hun eigen taal. En zo hoort het.'

Debatten op tv

Verwacht van Jacky Munaron geen uitgebreide politieke analyses, maar toch: hij volgt de actualiteit op de voet. 'Ik volg de debatten in het Vlaamse en federale parlement op de televisie. Het is interessant om de standpunten van de verschillende partijen te horen en zo je mening te vormen. Met mijn vrouw heb ik nooit echt discussies. Maar we praten er wel over. Dat is de

essentie: je gaat in dialoog en je luistert naar elkaars standpunten.' Vooral in de Waalse pers was er wat consternatie over de kandidatuur van Munaron op de N-VA-lijst – in sommige Waalse media de 'lijst van verraders' genoemd – maar Jacky kreeg ook positieve reacties vanuit het zuiden van het land. 'Veel mensen zijn gewoon benieuwd. Mijn kandidatuur kan helpen om de standpunten van de N-VA duidelijk te maken, want daarover heerst er nog veel onwetendheid.'

Toch nog een laatste terugspeelbal: die Rode Duivels, worden die ooit wereldkampioen? 'Ik vrees dat ze in 2018 een unieke kans gemist hebben. Helaas.' ■

'In de periode dat dit interview werd afgenomen, overleed de moeder van Linda Verbesselt en dus Jacky Munarons schoonmoeder. De LEO-redactie betuigt haar diepste medeleven.'

1

2

3

1 WALLONIË

Ook in Wallonië voert de N-VA volop campagne! Plakploegen trekken de baan op (foto: Luiks lijsttrekker Evelien Barbieux), er wordt geflyerd aan treinstations en op markten, en de vijf Waalse N-VA-lijsttrekkers organiseerden een verkiezingsmeeting in Namen op zondag 19 mei.

Heeft u collega's of vrienden die in Wallonië wonen en een duwtje in de rug nodig hebben om te stemmen voor het enige verstandige alternatief voor Vivaldi? Verwijs hen door naar www.n-va.be/wallonie of download de Franstalige folder via de QR-code.

2 FAMILIEDAG PLANCKENDAEL

Bent u erbij, op onze familiedag in ZOO Planckendael op zondag 2 juni? Het is tegelijkertijd de slotmeeting waarmee we onze campagne voor de verkiezingen van 9 juni afronden.

We kijken ernaar uit om samen met u en duizenden partijgenoten te genieten van het prachtige dierenpark in Muizen bij Mechelen. Dansen op beestig goede muziek, luisteren naar een toespraak van voorzitter Bart De Wever, genieten van enkele optredens en kinderanimatie? Het kan allemaal!

Alle praktische informatie vindt u op www.n-va.be/familiedag. U kan zich via het ledenportaal nog inschrijven tot 30 mei. Net te laat om online in te schrijven? Bel ons dan snel op het nummer 02 219 49 30.

3 STEMMEN PER VOLMACHT

Voor de parlementsverkiezingen van 9 juni 2024 geldt er nog altijd een stemplicht. Iedere kiesgerechtigde is verplicht op 9 juni te gaan stemmen. Kan u op de dag van de verkiezing niet gaan stemmen? Dan kan u in bepaalde gevallen een volmacht geven. Niet elke reden geeft aanleiding om een volmacht te geven. Er zijn zeven wettelijke gevallen vastgelegd. De meest voorkomende zijn verblijf in het buitenland en medische redenen.

Nieuw is dat de reden op het volmachtformulier geattesteerd moet worden. De bevoegde persoon die uw afwezigheid moet attesteren, tekent dus op het volmachtformulier zelf. Bij medische redenen is dat bijvoorbeeld uw arts. In het verleden was het voldoende om een apart attest te voegen bij het volmachtformulier.

4

5

De volmachtformulieren en alle informatie vindt u op www.n-va.be/verkiezingen/nuttige-info.

4 THUIS IN VLAANDEREN

Thuis in Vlaanderen. Of beter: Thuis in [vul hier uw stad of gemeente in]. Met die campagneslogan trekken onze 300 lokale afdelingen in oktober naar de kiezer. We stelden de lokale campagneslogan voor op onze vormingsavonden 'Aan de slag met de lokale verkiezingscampagne'. Daar gingen we ook dieper in op alle praktische, organisatorische en juridische aspecten van een lokale verkiezingscampagne.

Het lokale verhaal van de N-VA is een verhaal van gemeenten waar Vlamingen

thuis zijn. Van gemeenten die onze veiligheid garanderen, hun burgers ankers bieden en onze manier van leven beschermen. N-VA-gemeenten creëren welvaart voor burgers, voor bedrijven, voor Vlaanderen. Dat is de kern van elk lokaal N-VA-programma. Dat maakt elk programma tot een N-VA-programma.

5 1000 KM VOOR KOM OP TEGEN KANKER

In het hemelvaartweekend stonden enkele ploegen met N-VA-fietsers de hele dag op de trappers tijdens de 1000 km voor Kom op tegen Kanker. Onder anderen Vlaams Parlements lid Maaike De Vreese en haar Brusselse collega Mathias Vanden Borre fietsten mee. Een straffe prestatie!

U kan hen nog steeds een duwtje in de rug geven door hun deelname financieel te ondersteunen. Dat kan eenvoudig door rechtsreeks over te schrijven op het bankrekeningnummer van Kom op tegen Kanker – BE03 4886 6666 6684 – met vermelding van het actienummer 170-043-275 en 'actie KOTK'.

Wilt u Kom op tegen Kanker graag een gift schenken? Ook dan stort u het geld op het bovenvermelde rekeningnummer met vermelding van het actienummer 170-043-275 en het woord 'gift'. Vanaf 40 euro per jaar is zo'n gift fiscaal aftrekbaar.

Filip Elinck, coördinator cel sociale media

‘We gaan ook online met de burger in gesprek. Die apprecieert dat’

Aan onze politieke tegenstanders die meelesen: u zal niets fundamenteels te weten komen over de sociale-mediastrategie van de N-VA. ‘In onze keuken wordt er niet in de potten gekeken’, zegt coördinator sociale media Filip Elinck. Dat is maar goed ook, want de ingrediënten en recepten die we gebruiken, maken van de N-VA nog altijd een pionier in de online politieke communicatie. Daar zit tegenwoordig een heel team achter. Maar ooit begon Filip eraan in zijn eentje.

Toen Filip Elinck elf jaar geleden vanuit de onlinemarketingwereld de overstap maakte naar de N-VA, was sociale media ‘iets wat er ook nog even bijkwam’. Een decennium later zit sociale media in de spits van de politieke communicatie. En dat gaat een heel pak verder dan het occasionele Facebookbericht, een Instagramfilmpje of draadje op X. Het is een kwestie van meten. Want meten is weten.

‘Het belang van objectieve criteria is bij onze partij op de kaart gekomen in de nasleep van bepaalde crisissen’, zegt Filip. ‘Een fout geïnterpreteerde uitspraak van een politicus in de media kon tot een stroom aan reacties leiden op sociale media. Je eigen kanalen kan je gemakkelijk screenen, maar de echte en objectieve impact van zulke situaties kan je pas meten met de geschikte tools.’

Geheime saus

Data. Dat is het magische woord. ‘We weten welke instrumenten de andere partijen gebruiken. Wij bouwden ons eigen verhaal, maar het recept van de saus blijft geheim. Maar ik durf wel te zeggen dat we met spits technologie werken’, aldus Filip. ‘We’, dat is ondertussen een stevig team van een achttal mensen. ‘Ik heb de afdeling in mijn eentje uit de grond gestampt en daarna continu meer mensen gevraagd. Het is natuurlijk ook allemaal een pak uitgebreider en complexer geworden. Zo werd het videomateriaal vroeger door een externe partner aangeleverd, terwijl we dat nu allemaal zelf doen.’

Pionier

In de loop der jaren moesten vriend en vijand het beamen: de N-VA was vaak een pionier op sociale media. ‘Klopt’, zegt Filip. ‘We waren de eerste partij die een brede videocampagne lanceerde (in 2014, red.). We startten als eerste met infografieken, animaties, explainers. We hebben vaak de trend gezet. Ook qua *conversation management* hebben we altijd hoge toppen gescheerd.’

‘We doen niet aan steekvlamcommunicatie. We gaan elke dag in debat met de burger’

Conversation management is een duur woord om aan te duiden dat we als partij ook effectief in gesprek gaan met burgers op sociale media. ‘Er is geen enkele partij die dat zo intensief doet. Dat is geen steekvlamcommunicatie omdat het nu verkiezingen zijn, we gaan elke dag in debat met de burger en we gaan lastige vragen niet uit de weg. Daarop krijgen we veel reacties. Mensen vinden het fijn dat we ook effectief antwoorden op hun vragen en in gesprek gaan.’

Gemakkelijk is dat niet, zegt Filip daarover. ‘Je strijdt in feite tegen de onwetendheid. Die is volgens mij een rechtstreeks gevolg van de koers die de overwegend centrumlinkse media met hun opiniërende journalistiek in dit land varen. Maar ons inhoudelijke verhaal is ijzersterk. Dat sterke verhaal tot bij de mensen brengen, dat zie ik als de missie van mijn team.’

Geen tijd verliezen aan opiniërende journalistiek

‘Meningen van journalisten – of opiniemakers, want dat zijn ze tegenwoordig haast allemaal – zijn voor mij minder relevant. Ik ben vooral geïnteresseerd in de mening van de Vlaming. Jongeren informeren zich steeds meer via *influencers*. Waarom zou ik mijn tijd steken in opinies lezen van een Bart Eeckhout of een Liesbeth Van Impe (resp. hoofdcommentator De Morgen en hoofdredacteur Het Nieuws-

blad, red.)? Ik heb van hen de laatste tien jaar niets meer gelezen.’

Ondertussen is ook Bart De Wever vaak ‘trending’ op sociale media, al had dat veel voeten in de aarde. ‘Het heeft een tijd geduurd om hem ervan te overtuigen om de stap te zetten naar bepaalde kanalen. Ondertussen is hij op

LinkedIn wel de op een na meest populaire politicus. En ook zijn vraag-antwoordfilmmpjes op TikTok halen hoge cijfers.’ TikTok, zijn we daar niet tegen? ‘Als we daar wegblijven, laten we het hele veld vrij voor de extreme partijen. Ik vind het daarom opportuun om ook daar onze politieke visie te verspreiden.’ ■

Subsidiariteit

Subsidiariteit wil zeggen dat bevoegdheden het best op een zo laag mogelijk niveau uitgeoefend worden, tenzij optreden door een hoger niveau duidelijk voordelen zou opleveren. Hoe lager het niveau, hoe dichter het bij de burger staat. Het is dan ook geen wonder dat het vertrouwen van de Vlaming in het lokale niveau het grootste is.

Vanuit het subsidiariteitsprincipe pleit de N-VA voor het afschaffen van het provinciale niveau ten voordele van het lokale niveau, en vooral voor het confederalisme. Want voor ons is het federale niveau een overbodige tussenschakel tussen het Vlaamse niveau dat de democratische wil van het Vlaamse volk vertolkt, en de Europese Unie, die beleid voert op die domeinen waar dat dankzij haar enorme schaalvoordelen het meest gepast is. Binnen een confederaal model beslissen Vlaanderen en Wallonië samen welke bevoegdheden ze nog samen op het confederale niveau willen uitoefenen omdat het voor hen beide een meerwaarde oplevert.

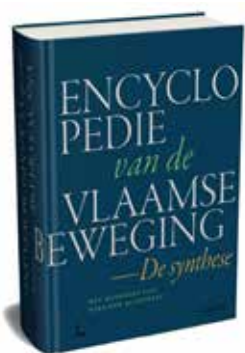
Het aantal bestuurslagen verminderen creëert een kleiner, slagkrachtiger en efficiënter overheidsapparaat. En het genereert minder administratieve lasten, meer transparantie en meer klantvriendelijkheid voor de burger. Met andere woorden: een betere dienstverlening met minder middelen.

In een adem

Met het subsidiariteitsbeginsel kiezen we voor twee beleidsniveaus: de gemeenten en de Vlaamse overheid. Want politieke besluiten worden het best zo dicht mogelijk bij de burgers genomen en uitgevoerd.

MEER WAARDE

Vlaamse beweging

Eind januari werd de derde *Encyclopedie van de Vlaamse beweging* voorgesteld. Die bouwt voort op het werk van twee monumentale papieren voorgangers: in twee banden in 1973-1975 en in drie banden in 1998.

Deze derde editie actualiseert de meer dan 3.000 bestaande lemma's en voegt daar honderden nieuwe aan toe. Om die informatie optimaal toegankelijk te maken, is de *Encyclopedie van de Vlaamse beweging* volledig online beschikbaar en wordt het naslagwerk continu verder uitgewerkt en verrijkt. U vindt de volledige encyclopedie terug op www.encyclopedievlaamsebeweging.be.

Bij uitgeverij Lannoo verscheen bovendien een begeleidende boekpublicatie: een synthese in één band met diverse extra's. Een veertigtal syntheseartikelen behandelen klassieke thema's zoals taal, Vlaams-nationalisme en cultuur, en leggen nieuwe klemtonen op bijvoorbeeld natuur, diversiteit, en de internationale dimensie.

Encyclopedie van de Vlaamse beweging. De synthese telt 600 pagina's en is verkrijgbaar in de boekhandel voor 39,99 euro.

Willy Kuijpers

In november 2020 overleed Willy Kuijpers, 'volksnationalist en integraal federalist'. In afwachting van zijn biografie brachten zijn echtgenote Lieve Devijver en Guido Sijs alvast een uitgebreide selectie van Willy's eigen teksten en beelden, briefwisseling en interviews in kranten en weekbladen samen in *Willy Kuijpers. Volksnationalist en integraal federalist in woord en beeld*.

Het boek is geen alomvattende beschrijving van het leven en werk van Willy Kuijpers, alsof dat zelfs maar mogelijk zou zijn. Het geeft

wel een mooi beeld van hoe hij reeds van in zijn jeugd blijf gaf van zijn Vlaamse bewogenheid, zijn groei in de Vlaamse beweging, zijn visie op de samenleving en zijn idealen.

U kan het boek bestellen door storting van 20 euro op rekening BE60 9793 4079 6670 van Godelieve Devijver, met vermelding van uw naam en adresgegevens.

Noteer ook alvast 24 november in uw agenda. Op die dag presenteert Cultuurlab in Herent het boek *Brieven aan Willy*, een collectie van brieven geschreven door vrienden en tijdgenoten van Willy. Meer informatie: cultuurlabvlaanderen.be/?p=5495

Over grenzen

Periodes waarin grenzen worden bevestigd en periodes waarin grenzen verdampen: ze wisselen elkaar steevast af. In *Over grenzen* onderzoekt Mark Elchardus hoe die afwisseling zich over de laatste driehonderd jaar voltrokken heeft.

Hoe imperialismen en kolonialisme, de Eerste en de Tweede Wereldoorlog, de Amerikaanse New Deal, communisme, fascisme en nazisme, dekolonisering, de *golden sixties*, neoliberalisme en de ontredde van onze tijd daarin passen en er ook ten dele door verklaard worden.

De hedendaagse ontredde en het gevoel van velen dat ze hun greep op het leven verliezen, maar ook het agressieve imperialisme van Rusland, China en Iran maken duidelijk dat er weer vanuit grenzen gedacht dient te worden.

Over grenzen is een uitgave van Ertberg. Het boek is verkrijgbaar in uw lokale of online boekhandel en via www.ertsberg.be.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Over grenzen*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'In welke Vlaamse krant schrijft Mark Elchardus elke twee weken een column?'

Stuur uw antwoord voor 14 juni naar LEO@n-va.be of Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel. Het juiste antwoord en de winnaars vindt u vanaf 17 juni op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE OSTBELGIER ZO OSTBELGISCH ZIJN?

Excuse me my French

Zeg niet Oostkantons, zeg Ostbelgien, want dat is al sinds 2017 de naam van de 78.000 inwoners tellende Deutschsprachige Gemeinschaft. De term Oostkantons verwijst naar de historische kantons Eupen, Sankt-Vith en Malmédy, die Duitsland bij de Vrede van Versailles in 1919 moest afstaan aan België, verplichte verfransing inclusief. Vandaag bestaat Ostbelgien – Hoge Venen, het (stuw)meer van Bütgenbach, de overhangende rots Rocher de Falize, het sprookjesachtige kasteel Reinhardstein – uit negen gemeenten die verdeeld zijn over het Land van Eupen (noord) en de Belgische Eifel (zuid). Ostbelgien – 1.000 vierkante kilometer met 45.000 hectare bos – is negen procent Duitstalig, maar heeft faciliteiten voor Franstaligen. De grootste gemeente is Eupen, waar zowel het parlement als de regering zetelt.

In 1962 werd de taalgrens in België vastgelegd: tussen het Franstalige en het Nederlandstalige deel én tussen de Franstalige en Duitstalige gebieden in de provincie Luik. Met de komst van die taalgrens werden de Oostkantons uiteengehaald. Negen gemeenten vormden het Duitse taalgebied, terwijl Malmédy en Weismes in het Franse terechtkwamen, met faciliteiten voor Duitstaligen. In 1973 kwam de Rat der Deutschen Kulturgemeinschaft (RdK) voor het eerst bijeen. Op een eigen gemeenschapsregering bleef het wachten tot 1984. Niet iedereen was onverdeeld fan van de toegekende autonomie. De dominante Christlich Soziale Partei splitste, waardoor de Partei der

Deutschsprachigen Belgier het levenslicht zag. Die vervelde daarna tot de regionalistische ProDG (Pro Deutschsprachige Gemeinschaft), die sinds 2014 de minister-president levert.

Our-Belgen

Je hoeft in de regio maar een schop in de grond te steken of je stoot op de Tweede Wereldoorlog. Hitler voegde de Oostkantons in 1940 weer bij Duitsland en daar ligt de kiem voor een onverwerkt trauma. Hij beschouwde de Oostkantonniers immers als rijksburgers en dus werden meer dan 8.000 mannen opgenomen in de Duitse Wehrmacht. Een kwart van hen stierf, voornamelijk aan het Russische Oostfront. Het Ardennenoffensief

verwoestte menig dorp volledig. Nog schrijnender was dat na de oorlog de overlevenden door de Belgische staat werden aangeklaagd voor landverraad en de omgekomenen een publiek monument ter nagedachtenis werd ontzegd. Na de Eerste Wereldoorlog een nieuw affront. Dat het Duits pas een kwarteeuw na de Tweede Wereldoorlog als landstaal werd erkend, hielp ook niet.

**'DE OUR-BELGEN
ZIJN EEN VOLK
APART: ANTI-
BUREAUCRATISCH
EN LICHTJES
ANARCHISTISCH'**

Dat het Frans er niet hoog staat aangeschreven hoeft niet te verbazen. Noch dat de Ostbelgier volstrekt allergisch zijn voor autoriteit. Op elf november vieren ze het Rijnlandse carnaval. Dan verkondigt de Elferrat, een raadszitting bestaande uit elf leden, de elf wetten die de daaropvolgende dagen van kracht zijn. Allerbelangrijkst: de vrouwen nemen de gemeente over. Wat we elf doen, doen we beter! Anti-bureaucratisch, lichtjes anarchistisch – rookverbod op café? bekijk het maar! – en vooral heel levenslustig vormen de lekker gemoedelijke Our-Belgen, naar de rivier die de grens met Duitsland aangeeft, vooral een volkje apart. Waarom de Ostbelgier zo Ostbelgisch zijn? Joost mag het weten.

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de N-VA-podcast Studio Vlaanderen.

APPARENTERING, DE.

Bij de parlementsverkiezingen van 1985 geraakte toenmalig VU'er Toon Van Overstraeten verkozen in ... de Waalse Gewestraad en de Franse Gemeenschapsraad. Dat was het bizarre gevolg van de zogenaamde apparentering, waarbij reststemmen onderling overgedragen konden worden door de lijstverbinding die partijen konden maken over verschillende kiesdistricten.

In het Waalse kiesarrondissement Nijvel, dat in het toen nog ongedeelde Brabant lag, haalde de Volksunie slechts een handvol stemmen. Maar dankzij reststemmen van andere kiesdistricten, waar ondertussen alle zetels al verdeeld waren, bemachtigde de partij toch een Senaatszetel. Die gaf ook recht op een zitje in de Waalse Gewestraad en Franse Gemeenschapsraad.

Overdracht van reststemmen

Van Overstraeten, nooit verlegen om een stunt, wou met veel plezier in beide assemblees gaan zetelen. Vanop het spreekgestoelte liet hij weten – in perfect Frans, overigens – dat hij zijn zetel wou opnemen 'zonder zich te bemoeien met Waalse zaken' maar om het federaliseringsproces sneller te laten verlopen.

Het mocht niet baten. Een entente van de PSC en PRL sloot de VU'er uit en verlaagde met een handigheid het quorum in de Waalse raad, zodat haar meerderheid behouden bleef. Van Overstraeten werd zelfs manu militari uit het halfroond verwijderd. Hij nam nog juridische stappen maar die bleken vruchteloos: hij zou nooit zitting nemen in de Waalse assemblee, al kon hij wel naar de Senaat.